

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอขามเฒ่า จังหวัดมหาสารคาม ในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ศึกษาระเบียบวิธีวิจัยและกำหนดวิธีการวิจัยได้ตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอ ขามเฒ่า จังหวัดมหาสารคาม จำนวนทั้งหมด 91 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ได้แก่ กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอ ขามเฒ่า จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 75 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) 1973:727 วิธีหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรดังนี้

สูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = จำนวนของขนาดตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นสำหรับการศึกษาในครั้งนี้

นี้กำหนดให้ไม่เกิน .05

แทนค่าในสูตร ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{91}{1 + (91)(0.05^2)} \\ &= \frac{91}{1 + (91 \times 0.0025)} \\ &= 74.13 \end{aligned}$$

จึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ จำนวน 75 คน

3. การสุ่มตัวอย่างจากประชากร

3.1 ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอน การแบ่งกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยใช้วิธีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แบ่งจำนวน กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ตามสัดส่วนของกำหนด ผู้ใหญ่บ้านทั้งหมด 91 คน

การคำนวณกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ

$$\text{กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลยางสีสุราชจำนวน 13 คน} = \frac{13 \times 75}{91} = 11$$

และผลการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของกำหนด ผู้ใหญ่บ้านตำบลอื่น ๆ ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ตำบล	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง
1. ยางสีสุราช	13	11
2. ดงเมือง	9	7
3. นาภู	17	14
4. หนองบัวสันต	12	10
5. บ้านคู	9	7
6. แวงดง	19	16
7. สว่างแขง	12	10
รวม	91	75

3.2 จากนั้นผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่าง แบบง่าย (Simple Random Sampling)

หลังจากได้สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณประชากรของแต่ละตำบล ได้สุ่มกลุ่มตัวอย่าง

แบบ วิธีการจับสลาก โดยเขียนชื่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ลงในแผ่นกระดาษใช้ 1 แผ่น ต่อ 1 ชื่อ นำรายชื่อลงในกล่องเขย่าให้คลุกกัน แล้วจับสลากขึ้นมาเขียนชื่อไว้ให้ได้ตามจำนวนสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ครบทุกตำบลจะได้กลุ่มตัวอย่าง 75 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับ แรงจูงใจที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอขงสิสุราช จังหวัดมหาสารคาม รวม 9 ด้านประกอบด้วย

1. ความสำเร็จของงาน
2. การยอมรับนับถือ
3. ความรับผิดชอบ
4. ลักษณะของงาน
5. เงินเดือน
6. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อ

ร่วมงาน

7. สถานะของอาชีพ
8. การปกครองบังคับบัญชา
9. นโยบายและการบริหารงาน

โดยสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert)

มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ในอำเภอขงสิสุราช จังหวัดมหาสารคาม

2. การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ตามลำดับดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

2.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์อันจะทำให้ทราบถึง แรงจูงใจที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอขามเฒ่า จังหวัดมหาสารคามเพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

2.3 ศึกษาแบบสอบถามของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.4 สร้างแบบสอบถาม โดยการผ่านการแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมและถูกต้องของแบบสอบถาม

3. การหาคุณภาพของแบบสอบถามคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาเพื่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการและเพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถามโดยพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยวิธีการ IOC (Index of Item-Objective Congruence) ตามเกณฑ์ดังนี้

+1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ

0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

3.1.1 นายไพฑูรย์ เกษแก้วเกลี้ยง วุฒิการศึกษา ร.ม. (รัฐศาสตร์) ตำแหน่ง ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายบริหารงานปกครอง (ปลัดอาวุโส) ที่ทำการปกครองอำเภอขามเฒ่า จังหวัดมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

3.1.2 นางมยุรา พรหมอ้วน วุฒิการศึกษา ศศ.ม.(ภาษาไทย) ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

3.1.3 นายสันต์เพ็ญ รอดวงษ์ วุฒิการศึกษา กศ.ม. (วิจัยทางการศึกษา) ข้าราชการบำนาญ สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษามหาสารคามเขต 2 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผล

3.2 นำเสนอแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

3.3 ตรวจสอบคุณภาพด้วยการนำเสนอสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกำนันผู้ใหญ่บ้านกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในอำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม แล้วหาอำนาจจำแนก (Discrimination) เป็นรายข้อด้วยค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์อย่างง่ายรายข้อได้ค่าระหว่าง 0.2126 ถึง 0.6865 (Total Correlation) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้เท่ากับ 0.9238

3.4 พิมพ์ฉบับจริงแล้วนำไปเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในวันประชุมประจำเดือนของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ และใช้วิธีการสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องทุกฉบับ ปรากฏว่าครบสมบูรณ์ถูกต้องทุกฉบับ

2. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์แล้วลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding Form)

3. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วให้คะแนนแต่ละข้อ โดยกำหนดไว้ 5 ระดับ ดังนี้

(บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 101)

แรงจูงใจมากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
แรงจูงใจมาก	เท่ากับ	4	คะแนน
แรงจูงใจปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน

แรงจูงใจน้อย เท่ากับ 2 คะแนน

แรงจูงใจน้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน

4. นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนแล้วไปประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยกำหนดค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ของคะแนน แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 101)

ค่าเฉลี่ย	ความหมายของระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
4.51-5.00	แรงจูงใจมากที่สุด
3.51-4.50	แรงจูงใจมาก
2.51-3.50	แรงจูงใจปานกลาง
1.50-2.50	แรงจูงใจน้อย
1.00-1.50	แรงจูงใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำหลักสถิติมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. สถิติที่ใช้ในการวัดระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ได้แก่ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)

3. สถิติเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง อายุและระยะเวลาในการปฏิบัติงานกับแรงจูงใจ ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

4. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.5 และเมื่อพบความแตกต่างจะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ LSD.

5. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในอำเภอวังสราษ จังหวัดมหาสารคาม โดยใช้ Content Analysis